

Дорѹ гьѡлче – Б.п., СЗ, усойно място.

Дорѹк, Доруклѹ – Нов., И 1,2, висока местност, от тур. *doruk* ‘било, връх’.

До сѣло – 1. Бл., СИ; 2. Гав.; 3. Г.Ал., от емл. рег.; 4. Кам.; 5. Ж.в.; 6. Кал.; 7. Зап.; 8. Ор.; 9. Пан.; 10. Сам.; 11. Сб.; 12. Топ.; 13. Тв.; 14. Тр.; 15. Шив.; 16. Чок.; 17. Ст.с., обработваема земя край селищата, неуст.

До сѡсата – Глш. Ю 2, обработваема земя до шосето Сливен – Бургас.
От *coca* – диал. ‘шосе’.

До Стѡрата мешѡ – Зап., от рум. вл.

До Стѡрите лѡзѡ – Зап., СИ.

Дотлѹка – 1. Пан.; 2. Реч., ЮЗ 1,6, стара черничева градина, от тур. *dotluk* ‘черничева градина’.

До трѡпа – Пан., ЮИ 1,5.

До Тѹнджа – Пан., С 2,5, обработваема земя.

До чайра – Ск., СИ 1, обработваема земя край стари ливади.

До Чуруклий – Ков., СИ 2,5, обработваеми земи до м. *Чуруклий*.

До шѡсѣто – 1. Др., С 1, обработваема земя до шосето Сливен – Бургас;
2. Ск., от съд. док., вер. земи до *шосето* за Кермен.

Драгѡйка – 1. Вьг., ЮИ 2,2; 2. Сл., СЗ 9, горист рид.

Драгѡ могила – Др., от нот. акт, 1922 г.

Драгѡница – Тв., С., от публикация (Стоянов 2007: 261).

Драгѡновата вьрбйчка – Ор., Ю 2, кладенец до вьрба, от ЛИ.

Драгѡнови грѡбѡве – Тв., С 15, поляна, на която имало струпани камъни, от ЛИ, от публикация (Стоянов 2007: 261)

Драгѡнов кавѡк – Кам., от съд. док., 1906 г.

Драгѡнов рьт – Г.Ал., С, рид.

Драгѡева чешмѡ – Сл., СИ 8, чешма, построена от Трудовите войски с командир полк. Драгиев през 30-те г. на XX в. Възпята в популярната песен „Драгиева чешма”.

Драгйца – Бл., СИ 1, обработваема земя с извор. По предание тук е бил чифликът на местния бей и той взел девойка на име *Драгйца* в харема си, поискал да я потурчи, но тя скочила от високия конак и се убила.

Драгйшка могила – Бл., СИ 1, могила в м. *Драгйца*.

Драгнев полугѡр – Сот., от съд. док. за нива, 1914 г.

Драгова могила – Топ., ЮЗ 2.

Драгово ѡрѣхче – Бин., ЮЗ 2, някогашна нива на *Драго* с голям орех, от ЛИ (ГХХ).

Драгодѡнов дол – Ич., СЗ 5,5, дол и рекичка, ляв приток на р. Луда Камчия.

Драгодѡново – село в Сливенска околия, на 21 км ЮИ от Сливен. Старинно българско име. В началния период на османската власт е войнуганско село. През 1830 г. по-голямата част от населението се изселва в Русия.

Драгодѡнски сйнор – Бл., И 1,5, обработваема земя до землището на с. *Драгоданово*.